

του **Δημήτρη Σταμούλη**

Ακάματη και εν μέσω γιορτών είναι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η οποία με-θοδεύει το αντεργατικό νομοσχέδιο με όλα τα προαπαιτούμενα, μαζί και τον αντιαπεργιακό νόμο και πιθανώς ως τις 8 Ιανουαρίου να το καταθέσει στη βουλή, επιδιώκοντας να πιάσει στον ύπνο το ταξικό εργατικό κίνημα. Ωστόσο, οι εκπρόσωποι του αστικοποιημένου, εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού «κοιμούνται ήσυχοι», έχοντας από τώρα διαλέξει στρατόπεδο. ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, αλλά και μεγάλες ομοσπονδίες δεν κάνουν το παραμικρό για να οργανώσουν έναν αποφασιστικό αγώνα για την αντίσταση και την ανατροπή της αντεργατικής πολιτικής.

Χαρακτηριστικά, στην τελευταία Εκτελεστική Επιτροπή (ΕΕ) της ΑΔΕΔΥ φάνηκε πως η πλειοψηφία που έχουν διαμορφώσει οι ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥΠ (πρώην ΠΑΣΚΕ) και ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ), έχει περάσει ανοιχτά σε αποδοχή των μέτρων της τρίτης αξιολόγησης, χωρίς καμία προσπάθεια αποτροπής τους, αρνούμενες οποιοδήποτε απεργιακό σχέδιο, ενώ οδηγούν την ΑΔΕΔΥ σε ακόμα πιο διαχειριστική και υποταγμένη κατεύθυνση. Φρένο σε αυτή την εξέλιξη επιχειρούν

να βάλουν 6 μέλη της ΕΕ, από Παρεμβάσεις, ΠΑΜΕ και ΜΕΤΑ, που με κοινό αίτημά τους ζητούν τη σύγκληση νέας ΕΕ στις 3/1 με θέμα την κήρυξη νέας απεργίας ενάντια σε όλα αυτά που ετοιμάζει η κυβέρνηση.

Στην προηγούμενη ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, οι εκπρόσωποι των Παρεμβάσεων Δημοσίου κατέθεσαν μια διαφορετική λογική αγώνα, ενώ τόνισαν την ανάγκη να θέσει η ΑΔΕΔΥ το θέμα της ανατροπής των μέτρων και της τρίτης αξιολόγησης, με συγκεκριμένο αγωνιστικό σχέδιο. Πρότειναν σύσκεψη ομοσπονδιών και σωματείων για τις 8/1, απόφαση για απεργία πριν τις 12/1 –μέρα πιθανής ψήφισης των μέτρων– ώστε να μπορεί να συνεχιστεί άμεσα ο αγώνας με συνέχιση της απεργίας και άλλες δράσεις — και νέο κύκλο γενικών συνελεύσεων σε όλους τους χώρους δουλειάς και τα πρωτοβάθμια σωματεία, καταθέτοντας πρόταση για κλιμάκωση μέχρι το τέλος Γενάρη, με επιπλέον αιχμές στα μέτωπα της αντιδραστικής αξιολόγησης των εργαζόμενων στο Δημόσιο και των συμβασιούχων που αναμένουμε μαζικές απολύσεις το επό-μενο διάστημα.

Οι κατεστημένες παρατάξεις, του παλιού και νέου κυβερνητικού συν-δικαλισμού, ωστόσο κινήθηκαν σε εντελώς άλλη κατεύθυνση. Καταρχάς, δεν ήταν τυχαία η ομοφωνία των «τριών» (ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥΠ-ΕΑΕΚ) στο ζήτημα της συγκρότησης του προεδρείου της ΑΔΕΔΥ που προτάχθηκε στη συζήτηση. Το ουσιαστικό όμως, πέρα από την διαφαινόμενη συμφωνία τους για το μοί-ρασμα των θέσεων στο προεδρείο, που παραπέμφθηκε τελικά σε επόμενη συνεδρίαση, είναι ότι εξυφαίνονται ευρύτερες συναινέσεις στην πολιτική κατεύθυνση της ΑΔΕΔΥ και την ακύρωση όποιων αντιπολιτευτικών και εν δυνάμει αγωνιστικών δυνατοτήτων έχουν απομείνει. Αυτό εκφράστηκε με σαφήνεια τόσο στην κατηγορηματική τους, από κοινού, άρνηση της απεργιακής πρότασης των Παρεμβάσεων αλλά και κάθε πρότασης για απεργία απέναντι στο νόμο με τα προαπαιτούμενα όσο στον τρόπο που στάθηκαν στο ζήτημα της συνέχισης του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση και στις απολύσεις των συμβασιούχων. Μάλιστα επιστράτευσαν επιχειρήματα του τύπου, «η απεργία δεν πήγε» και πως «δεν μπορούμε να ξαναβάλουμε απεργία ακόμα και να ψηφίζονται τα μέτρα»!!!

Μετά από έντονη αντιπαράθεση αποδέχτηκαν μόνο, αντί για ένα απογευματινό συλλαλητήριο που αρχικά πρότειναν, να αποφασίσουν τρίωρη στάση εργασίας και μεσημεριανό συλλαλητήριο, το οποίο ούτε καν θέλησαν να ανακοινώσουν από τώρα. Επιπλέον, αντί για ζωντανές διαδικασίες κινήματος, όπως γενικές συνελεύσεις, μάχιμες συσκέψεις συντονισμού ομοσπονδιών και πρωτοβάθμιων σωματείων, πάνω σε ένα αγωνιστικό σχέδιο, επέλεξαν να διοργανώσουν …ημερίδες και συνδιάσκεψη με τους προέδρους ομοσπονδιών και νομαρχιακών τμημάτων στις αρχές Φλεβάρη, αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο της αλλαγής στάσης στο θέμα της αξιολόγησης. Να σημειωθεί ότι το

ΠΑΜΕ και το ΜΕΤΑ πρότειναν επίσης 24ωρη πανελλαδική απεργία «τη μέρα που θα ψηφίζονται τα μέτρα», μια λογική που δυστυχώς δίνει την πρωτοβουλία των κινήσεων στον ταξικό αντίπαλο αντί για μια λο-γική αποτροπής, ενώ δεν δίνει καμιά προοπτική ανατροπής για το «μετά την ψήφιση του νόμου τι;».

Από τη μεριά της, η ΓΣΕΕ, μετά την απεργία που κήρυξε για τα μάτια του κόσμου στις 14 Δεκεμβρίου, δήλωσε δήθεν ότι είναι «μονόδρομος η συνέχεια του αγώνα»! Ωστόσο, «αντιγράφοντας» την ΑΔΕΔΥ, ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, από κοινού, απέρριψαν ακόμα και την μετριοπαθή πρόταση του ΠΑΜΕ για τη συνηθισμένη 24ωρη απεργία όταν κατατεθούν τα μέτρα στη βουλή! Φυσικά τίποτα δεν έχει κριθεί, παρά το γεγονός ότι ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ ρίχνουν νερό στο μύλο της κυβέρνησης, των «θεσμών», της ΕΕ και του κεφαλαίου. Ζητούμενο από τη μεριά των ταξικών δυνάμεων είναι η συσπείρωση και ένα ανεξάρτητο αγωνιστικό σχέδιο, με μπλοκ πρωτοβάθμιων σωματείων, επιτροπών αγώνα, συλλογικοτήτων, συντονισμών, μακριά και σε αντιπαράθεση από τους σχεδιασμούς των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, σε μορφές, περιεχόμενο, και προοπτική την ανατροπή.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ στις 30/12/2017